

Evaluering EST3010 – Tverrestetisk prosjektarbeid vår 2007

Evalueringen er basert på en tilpasset utgave av standard skjemaet for studentevaluering av emner på HF. Skjemaet ble sendt alle studenter som var registrert på emnet. 6 av 18 studenter svarte på undersøkelsen. Midtveis i emnet ble det foretatt en muntlig midtveiseevaluering i regi av gruppeveilederne på emnet. I følge denne evalueringen var studentene stort sett veldig godt fornøyd med emnet, men ønsket seg mulighet for flere gruppeveiledningsmøter ved behov, noe de ble innvilget. Klarere kriterier for hvordan oppgavene ville bli bedømt ble også etterlyst ved denne evalueringen, og emneansvarlig utarbeidet derfor en egen sensorveiledning til emnet som ble delt ut til gruppeveilederne (vedlagt).

Emnet har vært tilbudt tre ganger tidligere, med samme emneansvarlig. Opplegget for emnet har i denne perioden stort sett vært det samme, med små justeringer frem og tilbake avhengig av emneansvarlig og studentenes evaluering av emnet. (F.eks.: Hvis det ett år ikke har vært gitt gjesteforelesninger på emnet har studentene gjerne etterlyst mer av dette, noe som er blitt fulgt opp året etter. Neste år har gjerne en del av studentene ment at gjesteforelesninger er unødvendig på emnet, og heller fremhevet behovet for gruppeveiledning i evalueringen. Løsningen har etter hvert blitt å tilby et par gjesteforelesninger som inspirasjon, samtidig som hovedvekten legges på innføring i oppgaveskriving og konkrete oppgaver knyttet til dette, samt gruppeveiledning over egne oppgaveutkast.)

Undervisningsopplegg:

Emnet starter med en introduksjonsforelesning hvor studentene blir introdusert for ulike måter å tenke tverrestetisk, med eksempler fra tidligere leverte oppgaver på emnet. I annen halvdel av timen presenterer studentene seg, og oppgir fordypningsfag og forslag til tema for semesteroppgave. (Studentene på estetikkprogrammet har ulike kombinasjoner av fordypningsfag 1 (60sp) og 2 (20 sp) i graden sin, fordelt på følgende fag: Litteratur, musikk, teater, medier, kunsthistorie.) De blir også bedt om å oppgi om de vil skrive individuell oppgave eller er åpne for å delta i gruppeprosjekt. Basert på disse opplysningene setter emneansvarlig opp forslag til veiledningsgrupper til neste gang. Ulike varianter er blitt forsøkt for å gjøre denne prosessen mest mulig effektiv: Studentene er blitt bedt om å sende inn disse opplysningene og forslag til tema før emnestart, noe som ikke har fungert spesielt godt, siden omtrent halvparten ikke får med seg at de skal gjøre dette. Å vente med presentasjonen til andre forelesning er også en løsning, men mindre effektiv siden de tross alt ikke behøver så mange forelesninger på emnet, men heller bør komme i gang med gruppeveiledningen så fort som mulig. Samtidig gir denne løsningen studentene bedre anledning til å forberede seg, noe som helt klart oppfattes som en fordel. Å skrive på emnesiden at studentene bør tenke litt igjennom hva de vil skrive oppgave om før emnestart kan også hjelpe studentene til å komme tidligere i gang med oppgaveskrivingen.

Andre forelesning deles studentene inn i veiledningsgrupper og får utdelt et utvalg tidligere innleverte oppgaver på emnet som de skal lese og vurdere i følge kriterier til

oppgaveskriving som gjennomgås på forelesningen. Det forutsettes at studentene har noe kjennskap til akademiske konvensjoner: Normer for kildehenvisninger o.l. går ikke igjennom her, i stedet henvises studentene til innføringshefter som legges ut på nettet.

Skrivetekniske råd (Anders Johansen), hvordan skrive en god innledning (Swayles), hvordan formulere en problemstilling (Booth et al), hvordan respondere på andres tekster (Sidsel Lie, Dysthe et al) er eksempler på hva vi går i gjennom i denne forelesningen. Til tross for at dette ellers er noe man ikke går gjennom før på masternivå oppgir to studenter i evalueringen at det er brukt for mye tid på ”skrive og referanseteknikk” i forelesningene, og mener at dette er noe studentene kan etter tre års studier. Siden vi faktisk ikke gikk igjennom referanseteknikk på denne forelesningen er disse uttalelsene litt vanskelige å tolke: Kanskje valgte studentene å droppe denne forelesningen, eller også kan de ikke ha fulgt helt med. Uansett, de ferdige oppgavene som ble levert ved emneslutt vitner ikke om at studentene er utlært på dette området, så denne innføringen bør etter min mening absolutt ikke droppes når emnet skal gis i fremtiden.

Tredje og fjerde forelesning var denne gangen gjesteforelesninger med Anne-Britt Gran (Hybride kunstpraksiser - om kunstnerkonsernet SUPERFLEX) og Marit Grøtta (Forced Entertainment. Kunst og sosialitet før og etter det borgerlige kunstbegrepet.) Gjesteforelesningene er ment som inspirasjonsforelesninger og eksempler på tverrestetiske tilnæringsmåter. Siden studentene har så ulike prosjekter og fordypningsfag kan man ikke regne med at alle er like interessert i temaene det foreleses over her, like fullt omfatter disse to forelesningene fagfeltene medier, kunsthistorie, litteratur og teater og noe relevant burde det dermed finnes her for de fleste. Forelesningene ble gitt i samarbeid med emnet MEVIT4520 og ble også annonsert offentlig, så oppmøtet var godt (ca 30, hvorav ca 50% var våre studenter). I likhet med tidligere år er studentenes oppfatning av disse forelesningene blandet, noen synes de er kjempespennende og ønsker seg flere, andre mener de er bortkastet tid. (Men det året vi ikke hadde noen gjesteforelesninger ga studentene tydelig uttrykk for at de følte seg litt snytt, så tilbudet bør opprettholdes.)

Mellom gjesteforelesningene hadde vi en fellessamling hvor gruppene presenterte sin vurdering av en tidligere innlevert semesteroppgave. Dette har vært en populær og fast post på programmet siden andre gang emnet ble gitt, og noe studentene har pleid å fremheve som svært lærerikt. Et problem denne gangen var at nesten ingen av studentene hadde giddet å lese alle oppgavene, og dermed fikk de lite ut av de andre gruppens presentasjoner (det ble utdelt fire oppgaver, og alle de fire gruppene presenterte en oppgave hver). Et annet problem som ikke har vært fullt så uttalt tidligere er at studentene ikke får vite hva slags karakter oppgaven har fått (siden man aldri kan være helt sikkert på at anonymiteten til forfatteren ivaretas). Flere mente denne gangen av det var meningsløst å diskutere disse oppgavene så lenge man ikke fikk vite karakteren til slutt. Et alternativ for fremtiden kunne kanskje være å få tillatelse til å bruke noen A-oppgaver og heller diskutere hva som gjør denne oppgaven til en A-oppgave. (Poenget med øvelsen er først og fremst å vise at det finnes flere veier til en god oppgave: En løser, mer essayistisk oppgave kan være minst like god som en ”korrekt” utført akademisk øvelse. Det står og faller på gjennomføringen, at oppgaven er godt utført og gjennomarbeidet.

Noe som igjen understreker viktigheten av å begynne tidlig å virkelig *skrive* på oppgaven.)

Etter forelesninger og fellessamlinger var over i slutten av februar begynte oppgaveskrivingen og gruppeveiledningen for fullt, med 6 møter fordelt over 2 1/2 måned frem til oppgaveinnlevering i midten av mai.

Gruppeveiledningen

Erfaring viser at tre prosjekter er perfekt å gå igjennom i løpet av et gruppeveiledningsmøte på 2x45 minutter. (Fire prosjekter er for mye, og gjør at det fjerde prosjektet man skal gjennomgå ikke får særlig utdypende behandling.) Tidligere har gruppene bestått av tre-fire prosjekter hvor alle prosjektene gjennomgås ved hvert møte. Ulempen med dette er både at det blir veldig mange grupper, slik at veileder har møter omtrent hele tiden, og at det ikke går lang nok tid mellom hver gang et prosjekt legges frem, slik at det sjelden er mye nytt å kommentere. Denne gangen forsøkte vi en ny variant hvor hver gruppe besto av seks prosjekter, og hvert prosjekt ble gjennomgått annenhver gang, slik at de studentene som ikke la frem prosjekt i stedet hadde ansvar for å kommentere ett av prosjektene som ble lagt frem. Å gi studentene ansvar for å gi ekstra grundig tilbakemelding til ett prosjekt hver gang de ikke selv presenterer krever at alle studentene møter opp hver gang (noe de i utgangspunktet også skal, siden gruppeveiledningen er obligatorisk) og fører også til at studentene føler større ansvar for å forberede gode og relevante tilbakemeldinger til medstudentenes prosjekter. Det er likevel viktig at gruppeveileder er godt forberedt og har flere kommentarer til alle prosjektene, slik at hun eller han kan steppe inn dersom noen av studentene ikke skulle dukke opp. Ideelt skal gruppeveileder bidra med supplerende kommentarer til prosjektene etter at studentene har kommentert hverandres prosjekter, slik at alle prosjektene får grundige kommentarer fra minst to personer. Ved å legge opp til seks møter hvor studentene presenterte/kommenterte annenhver gang kunne man ha flere/jevnlige møter samtidig som det faktisk var en viss progresjon i prosjektene som ble lagt frem fra gang til gang. Mitt inntrykk er at dette fungerte veldig bra, alle prosjektene ble lagt frem tre ganger til gruppeveiledning i løpet av semesteret og både i midtveisevalueringen og i sluttevalueringen virket det som om studentene jevnt over var meget godt fornøyd med gruppeveiledningen. I midtveisevalueringen ble det uttrykt ønske om flere gruppeveiledningsmøter, og alle gruppene fikk derfor tilbud om ett ekstra møte før innlevering hvis det var behov for det. Tre av gruppene benyttet seg av dette tilbudet. Man kan nok godt begynne gruppeveiledningen tidligere, og kanskje legge opp til fire fremleggelser av hvert prosjekt, men det er viktig å huske på at veldig mange studenter uansett ikke begynner å arbeide seriøst med oppgaven før de får kniven på strupen. For mange anledninger til å legge frem prosjektet kan lett føre til at man ikke gidder anstrenge seg for å komme opp med noe nytt og bra til hver gang, siden man vet man snart får en ny sjanse. Å kommentere (nesten) samme utkast igjen og igjen er uinspirerende for veileder og medstudenter og fører til dårlig dynamikk i gruppa.

Som oftest velger studentene å skrive individuelle oppgaver, og man bør nok fortsette å eksplisitt oppfordre dem til å skrive gruppeoppgaver, og dra nytte av hverandres ulike kunnskaper. Med individuelle oppgaver fungerer det best å dele studentene inn i

fagspesifikke grupper, særlig hvis gruppeveileder er masterstudent med begrenset akademisk og tverrestetisk bakgrunn (som de var denne gangen). Dette fungerer godt faglig, men er uheldig for det tverrestetiske fokuset oppgavene skal ha. I år leverte faktisk to studenter oppgaver som ikke var tverrestetiske, til tross for at mantraet ”problemstillingen skal først og fremst være tverrestetisk” er blitt innprentet dem både på forelesning og i gruppeveiledningen. Studentene får også tilbud om 2,5 t individuell veiledning med emneansvarlig, og ble oppfordret til å ta kontakt på mail med spørsmål om tema, litteratur, eller for å få kommentarer til oppgaveutkast, særlig hvis de var usikre på om problemstillingen kunne sies å være tilstrekkelig tverrestetisk. En del studenter benyttet seg av dette tilbudet underveis, men ikke alle.

Generelt

Stort sett gir studentene uttrykk for at emnet er krevende men spennende, og de aller fleste setter stor pris på anledningen til å velge emne for oppgaven selv, og selv formulere en problemstilling. Emnet fungerer slik sett godt som en avslutning på bachelorgraden, og som en forberedelse til arbeidet med masteroppgaven for de som skal gå videre på master. Et minus som går igjen i evalueringen fra år til år er at oppgaven skal være på max 10 sider, siden det er vanskelig å skrive godt og utfyllende om et emne på så liten plass. Slik sett ville emnet passet bedre som et 20sp emne (men da ville det blitt for mange obligatoriske sp i graden, så det går ikke.) Noe annet som går igjen er at studentene mener de har arbeidet mer med dette emnet enn med andre tilsvarende emner, og at det derfor burde være 20sp. Samtidig oppgir de fleste å arbeide 0-5 timer i uka med emnet gjennom semesteret, noe som ikke akkurat tilsvarer 20 sp (ikke engang 10).

Ikke sjelden uttrykker studentene stolthet over oppgavene de har skrevet på emnet, og anledningen til å fordype seg i noe de virkelig er interessert i fremheves av flere som det aller beste ved emnet. Også denne gangen har de aller fleste lykkes i å skrive gode, tverrestetiske oppgaver, resultatene etter sensur er 3 A, 8 B, 5 C, 2 D, 1 F.

Fordi det tverrestetiske fokuset er essensielt samtidig som det å tenke tverrestetisk er nytt for de fleste er det ekstra viktig at emneansvarlig følger opp gruppeveilederne på dette punktet. Det er viktig å gjøre oppmerksom på at det å tenke tverrestetisk representerer en utfordring for studentene, som lett kan undervurderes.

Kommentarer til kvantitative gjennomføringsdata:

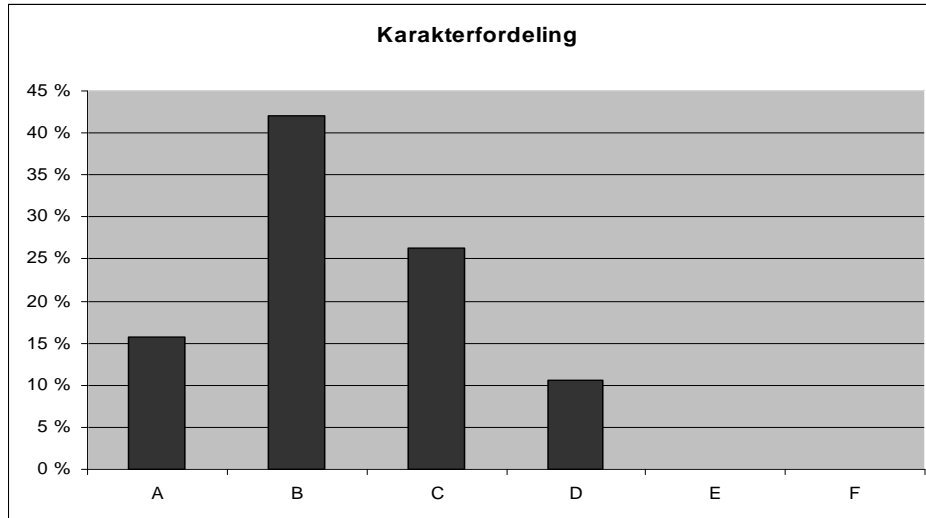
Eksamensmeldte: 24; flest estetikkstudenter

Frafall: 5 (21 %)

Stryk: 1 (4 %)

I fjor: 34 eksamensmeldte (29 % ned), frafall 4 (opp 25 %), stryk opp fra 0 til 1.

Karakterfordeling:

Karakterveiledning for semesteroppgaver EST3010

A (fremragende)

Original og spennende problemstilling. Klart tverrestetisk fokus. Besvarer problemstillingen på en utfyllende, interessant og selvstendig måte. Et selvstendig forskningsarbeid på et nivå man ellers ikke forventer av bachelorstudenter. Selvstendige, klare og interessante resonneringer, gode eksempler og svært god bruk av teori. Klart og presist språk, klare sammenhenger, svært godt fokusert og gjennomgående god struktur. Overbevisende med hensyn til faktakunnskaper og svært god kjennskap til pensumlitteraturen. Høyt kunnskapsnivå og analytisk kompetanse. Meget godt dimensjonert - formen (bl.a. lengden) tilpasset innholdet.

B (meget god)

Klart tverrestetisk fokus. Tilfredsstillende de fleste, men ikke alle kriteriene i kategori A. Viser f.eks. mindre originalitet i formuleringen av problemstilling, eller lykkes ikke i å besvare problemstillingen like utfyllende, interessant og selvstendig som kreves for å bli vurdert til A. Det forutsettes gode resonneringer og gjennomgående meget god kjennskap til pensumlitteraturen også på dette nivået. Relevant og meget god bruk av teori, meget god vurderingsevne og selvstendighet. Språklig klarhet, god struktur og god tilpasning mellom form og innhold vil normalt være nødvendig for å få karakteren B.

C (god)

Tilfredsstillende på de fleste punkter, men med enkelte mangler som f.eks. lite original problemstilling, delvis uklart eller uklart begrunnet tverrestetisk fokus, lite selvstendighet i drøftingen eller litt for tynt teoretisk fundament. Svarer på problemstillingen, men ikke alt er like relevant. God forståelse og gode kunnskaper, men noe mangelfull indre konsistens. For eksempel: Originalt anslag, men skriver seg litt bort. Har kjennskap til sentrale elementer ved

fagfeltet, og viser god kjennskap til pensumlitteraturen. Lite uklarheter mht språk eller struktur.

D (brukbar)

Flere av manglene skissert under C kan forekomme i en D-oppgave. Tydelig forsøk på å besvare problemstillingen, noe er relevant, men også noe som er irrelevant, unødvendig, feilaktig eller mangelfullt. Nokså god kjennskap til sentrale deler av pensum, men betydelige svakheter i det teoretiske og eller det empiriske. For knapt og kort i forhold til den tiden som er til rådighet. Noe uklarheter i struktur og språk. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.

E (tilstrekkelig)

Lite tverrestetisk problemstilling, som er forsøkt men ikke overbevisende begrunnet. Anslag til å besvare problemstillingen, men svært lite av besvarelsen er relevant og godt. Besvarelser med store og vesentlige mangler både når det gjelder kunnskap og resonnementer. Kjennskap til de mest sentrale deler av pensum, men lite utfyllende. Store "hull". Tilfeldige eksempler framfor drøfting/empiri. Besvarelsen kan i en viss forstand være en løsning som under kategori D, men med det tillegg at den er tynnere, mer rotete, dårlig disponert og umoden. Tilfredsstiller bare minimumskravene. Liten grad av selvstendighet.

F - Stryk

Problemstillingen er ikke tverrestetisk, og/eller oppgaven besvarer ikke problemstillingen. Dokumenterer ikke kunnskap om sentrale områder i pensum. Dokumenterer ikke kjennskap til fagets hovedlinjer. Holder ikke universitetsnivå, upresist/umodent språk, uklare resonnementer, uklar struktur, manglende vurderingsevne og selvstendighet